

biltén

OMLADINSKE RADNE BRIGADE „22. DECEMBAR”

ORA - „NERETVA '83“ - MOSTAR

SVS KoV Sarajevo

O PRIPREMAMA ORB "22 DECEMBAR"

Ideja o osnivanju ORB pri CVŠ je stara već više od tri godine. Tokom celog tog vremena ideja nije usahla, tako da smo mi mlađi pitomci Centra Vojnih Škola dobili tu čast da nakon dugo vremena postanemo prvi članovi ORB.

ORB je na inicijativu pitomaca i starešina formirana dana 09.06.1983. kada je održana osnivačka skupština.

Nakon formiranja počele su prve pripreme za učešće na SORA, bez dvoumljenja izabrana je SORA "NERETVA '83". Nije bez razloga izabrana ova SORA.

U godini ljubileja naših slavnih i nezaboravnih bitaka na Neretvi i Sutjesci, u godini koja nas obavezuje da samopregalački i snažnije nastojimo da ostvarimo što bolje rezultate u radu, u godini kada slavimo 40 godina od slavnih odluka drugog zasedanja AVNOJA mi smo tu da sve to radno i mlađalački obeležimo na SORA "NERETVA '83".

Pripreme su izvršene na najbolji mogući način, svi su nam pripadnici CVŠ-a pomogli u materijalnom snabdevanju tako da sa te strane nemamo nikakvih problema. Što se psihofizičkih priprema tiče nije bilo nikakvih posebnih priprema jer supitomci u zadnjih dva meseca imali obavezne psihofizičke pripreme a naročito drugovi iz VA-smer pešadija koji su sigurno kondiciono najspremni. Ostale su još moralno-političke pripreme. Uvezvi u obzir da su svi pitomci ORB članovi SSO (100%), a njih oko 70% i članovi SKJ onda možemo reći da njihove OSSO-i i OSK izvršile sve detaljne pripreme još tokom života i rada u CVŠ.

Mislim da delimično imate uvid u pripreme ORB "22 Decembar" i možete uvideti da se one razlikuju od vaših priprema jer je brigada specifičnog sastava.

SVŠ KoV Sarajevo ZDRAVO

NA SVEČANOM ISPRĀČAJU ORB "22 DECEMBAR" CVŠ KOV
U IME NAČELNIKA CVŠ KOV BRIGADU JE POZDRAVIO DRUG
PUKOVNIK STEVO MOMČILOVIĆ. TOM PRILIKOM JE ODRŽAO
POZDRAVNI GOVOR KOJI DONOSIMO U CJELINI.

Drugarice i drugovi, drugovi brigadiri!

Okupili smo se danas ovde, da svečano ispratimo našu omladinsku radnu brigadu "22. decembar" na Saveznu omladinsku radnu akciju "Neretva-83".

Omladinske radne akcije začete u ratu kao svojevrstan dobrovoljni rad omladine i boraca u sakupljanju letine širom naše zemlje nastavile su i posle rata u obnovi i izgradnji ratom opustošene zemlje koje su pored ekonomskih efekata imale izuzetno veliku vaspitnu ulogu. Danas su omladinske radne akcije, društvena potreba, postajući tako značajan oblik radnog i vaspitnog angažovanja mladih. Drug Tito je često isticao značaj omladinskih radnih akcija: "Ja nikada nisam smatrao da je na radnim akcijama najbitniji učinak, taj, da tako kažem goli rad, bitka sa kubicima i slično. Uvijek sam, u prvom redu, govorio o njihovom političko-vaspitnom karakteru. Iстicao sam da je to kolektivno učešće u izgradnji, naročito značajan oblik vaspitanja omladine, uključujući i sticanje samoupravljačkih znanja".

SVŠ KoV Sarajevo

Ove reči našeg voljenog druga Tita velika su inspiracija i obaveza za sve nas, za vas akcijaše posebno, da kroz radno angažovanje i svestrano druženje još snažnije produbljujete narodni karakter JNA, ispunjavajući zahtev druga Tita, da su narod i Armija jedno, da još doslednije jačate bratstvo i jedinstvo i da dostojno reprezentujete naš Centar. Ovo je prilika da još uverljivije iskažete svoju snagu, svoje znanje i vrednosti. U godini kada svi naši narodi i narodnosti radno i svečano proslavljaju 40.godišnjicu velikih jubileja: bitka na Neretvi i Sutjesci i istorijskih odluka drugog zasedanja AVNOJA, kojima su udareni temelji Titove Jugoslavije, i kada se maksimalno bore za realizaciju Programa ekonomske stabilizacije, motiv su za vaše maksimalno zalaganje na svim poljima delatnosti za vreme boravka SORA "NERETVA-83".

Drugovi brigadiri, u vašem stroju nalaze se sinovi svih naroda i narodnosti iz cele naše zemlje. Vi odlatite na omladinsku radnu akciju, tamo gde je pre 40 godina vodjena najhumanijska bitka u drugom svetskom ratu.

SVŠ KoV
Sarajevo

Vi, drugovi odlazite tamo gde na izvorištu revolucije omladina cele zemlje nevidjenom snagom i dostojanstvenošću gradi svoju i našu samoupravnu socijalističku Jugoslaviju.

Drugovi brigadiri, vi niste čuli pucnjeve i niste videli krv i šlemove, na Neretvi niti znate muke 43.. ali, dobro znate pesmu o snazi i veličini čovjeka, himnu drugarstva i humanosti što petrdeset divnih godina žubori zelena Neretva i obasjeva svojim plamenom lepotu slobodarskog naroda, nepokolebljivost i večnost dela druga Tita. Mi, drugarice i drugovi, dobro znamo put napačenih kolona što nas dovedoće do jutra i pokazaše nam dan. Tom stazom idemo i mi veličanstveno, dostojni imena naše kasarne i sredine u kojoj živimo.

SVS KoV Sarajevo

U D A R N I D A N

Osvanuo je i ta dugo očekivani udarni dan. Drugovi brigadiri nisu mogli da se raduju ovom danu jer nikako da se rastanu od spavanja. Međutim, autobus je neumoljivo čekao da nas poveze u s. Potoci (ne na kupanje nego na rad). Zejedno u autobusu našli smo se mi, brigadiri iz ORB "22. DECEMBAR" i brigadirke i brigadiri ORB "PERO POPOVIĆ-AGA". To je već popravilo raspoloženje i činjenice da smo poneli luhenicu. Stigavši na odredište odmah su nas rasporedili tako da je brigada podeljena u dve grupe. Zbog činjenice da je norma bila visoka (145%) odmah smo prionuli na rad. Ali kako čovek da radi kada non stop prolaze devojke. Ipak, Trasko je bio neumoljiv u obilasku trase pa smo morali da radimo, jer dok je on tu. Oni koji su završili svoj deo prebacili su se na novu trasu, a tamo je šou bio. Zemlja je toliko bila neka, laka za kopanje da su oni od početka do kraja rada iskopali oko dvadesetak centimetara zemlje. Razlog nije bio u njima već u činjenici da su naletjeli na kamenje. Uvidjovši da od ručnog rada nema ni govora naši "majstori" Ajnadžić i Marković su upotrebili bušilicu. Uprevelikom radnom zanosa jedan je pronašao vodu, a drugi želeći da smanji jačinu bušilice probušio crevo za dovod vazduha. Prvom je rared bio zahvalan jer im je omogućio da dođu do novog izvora vode (jer svi znamo da je ovde voda velika dragocenost). Završivši sa današnjim radom krenuli smo svi do zbornog mesta gde se odigrao jedan veličanstveni čin: naime radi se o bratimljenju ORB "22. DECEMBAR" i ORB "Perko Popović Aga". Pošto je završen sav onaj protokolarni govor, zavezali smo zastave, a onda sa pesmom na usname i osmehom na licima krenuli ka autobusu.

Ostale aktivnosti do večere su se odvijale ustaljenim redom, a to znači da u naselju nije bilo vode i za ručak je bio naš mili, najdraži, i nikad sladi krompir. Presto ga obožavamo - mame mi. Posle večere smo svih čoporativno krenuliiza paviljona gde smo i zwanično uz prisustan

POSETA VAZD. INDUST. "SOKO"

U utorak 16. 08. 1983. god. ORB "22 Decembar" posetila je fabriku aviona "Soko" u Mostaru. Došek je bio veoma svečan. Delegacija OUR "Soko", upoznala nas je sa istorijatom fabrike koja ima svoj već dugi razvoj. Posle upoznavanja i prigodnog čašćenja, krenuli smo u obilazak jedne od najsvremenijih fabrika u svetu. Naravno, videli smo velika dostignuća naših stručnjaka, koji prevaraaju reči u dela. Kao gosti, veoma smo se dobro osećali prilikom obilaska radnih pogona. Na kraju smo se uverili, da se radi i gradi po Titovoj izreci "Radimo kao da će sto godina biti mir, spremajmo se kao da će sutra biti rat." Ne zaboravimo u "Sokolu" se proizvode najsvremeniiji borbeni avioni, naoružanje i ostala tehnika u svetu.

Još nešto, fabrika radi od 1951. godine. U tom intervalu drug Tito je bio dva puta u poseti "Sokolu". Prvi put 08.04.1969. god. a drugi put Tito je posetio "soko" 14.04.1974. god. Oba puta Tito je isticao: "Da se naše vazduhoplovstvo razvija krupnim koracima, kako u tehničkim i radnim tako i u organizacionom pogledu." Tito je bio i ostat će najdraži gost "Sokola".

Po odlasku iz fabrike bili smo zadovoljni o nim što smo videli kod svojih domaćina.

RASTAJEMO SE

Evo još jedan dan je ~~me~~ izmaku kao i njih 23
što prodoše u radu, uz škripu kolica, udare krampa,
pjesmu, viku, smjeh i sve ostalo što prati jednu akciju,
jednu mladost. Sastali smo se ovdje u Salakovcu,
upoznali se međusobno, sredili se i sada živimo jednim
životom. Uvukao se u nas ovaj brigadirski život
i sada ne primjećujemo sve one sitnice koje su nam
na početku smetale kada smo došli ovamo. Živimo svi
istim načinom života, brigadirskim načinom života.
Cdjekuje Mostar i sva okolna brda od pjesme mlađih
sakupljenih iz svih krajeva zemlje. Sad smo jedno,
svi smo isti, mi smo mlađi koji vole pjesmu, smjeh,
ljubav... a rastanak se primiče tako neumoljivo,
istinski iako ga mi ne želimo ali on je ipak neizbjegjan.

Umaknut će pjesma, vika, graja, otići čemo svako
svojim putem, svaki svome selu, gradu. Stati čemo ponovo
za strojeve, sjesti u školske klupe. Ponjet čemo
mnoge uspomene, dogodavštine, ljubavi i prepričavati
ih po ko zna koji put svojim drugovima. Pričat čemo
im o brigadirskom životu, o ljubavi koja se ovdje
rađala, koja traje i koja će trajati tko zna koliko
dugo. Pričat čemo im kako smo se rastali sa Jokom,
Vuletem, Nastom, Gogom, Draganom i svima onima koji
su ovdje bili sa nama. Bit će težak rastanak. Teško
će biti pružiti ruku i reći doviđenja, a možda se
nikada više nećemo vidjeti. Možda se sretnemo negdje
u nekom gradu, ali sada moramo svi poći dok će u
nama ostati želja da se opet sretnemo. Iza nas ostaje
klupe na kojoj su sjedili njih dvoje, ostaju urezana imena
na kori drveta, imena onih koji su se voljeli, za nama
ostaje trasa na kojoj smo svi zajedno radili, a sutra će
tu na tom mjestu biti put, šuma, bazen u koje smo svi
utisnuli jedan mali deo svoje mladosti.

DOVIDJENJA PRIJATELJI !!!!

Tuličić Vlado
ORB "22. DECEMBAR"

TO SMO MI

Pesma, polet, mladost, žustrina...

Kubici i kubici zemlje, hiljadi kapi znoja, stotine žuljeva na nežnim devojačkim i dečijim rukama - to smo mi. Mi smo i onaj radnik koji je na čas napustio svoj stroj i onaj srednjoškolac koji ovde uči drugu školu, školu života. To nije sve. Mi smo i recitalom na pozornici, pesnik u času kada stvara rimu, momci i devojke u kozaračkom kolu. Mi smo i vi da i vi ostali brigadiri, jer smo svi jedno.

Iste nas brige more, sanjamo iste snove, preživljavanje iste ljubavi, svi smo mi ovde zbog istog. Svi smo mi ovde da gradimo put, da gradimo sebe, stvaramo budućnost svoje lepe zemlje, koju svi isto volimo. Ako se uopšte može poreći ta lepa i velika budućnost koja nam se smeši, ta su trašnjica i to smo mi, to je ova mladost, to je TITO.

Tuličić Vlado
ORB "22. DECEMBAR"

ALI
183